

Kroonberoep tegen zandwinning in het Gooimeer

In 1972 ontvingen de ANWB en het KNWV (Koninklijk Nederlands Watersport Verbond) een afschrift van de aanvraag van de gemeenten Huizen en Blaricum om zand te mogen winnen in het Gooimeer.

De beide bonden tekenden bezwaar aan tegen de voorgenomen zandwinning, omdat het zand tot een diepte van 50 m mocht worden gewonnen. Hieraan kleven ernstige bezwaren, zowel uit ecologisch als recreatief oogpunt. De minister van Verkeer en Waterstaat kende o.i. aan de bezwaren van ANWB en KNWV onvoldoende gewicht toe en verleende de gevraagde vergunning aan Huizen en Blaricum.

Tegen het verlenen van deze vergunning aan Huizen en Blaricum zijn beide bonden in augustus 1972 in beroep gegaan aangezien:

1. de bezwaren van ANWB en KNWV onvoldoende werden weerlegd door de minister;
2. er voortdurend concessies voor kleine zandwinningen worden verleend, zonder dat de gevolgen van de uiteindelijke grote zandput bekend zijn.

Nadat in jaren niets meer is vernomen en de gevraagde zandwinning door Huizen en Blaricum reeds is afgerond (er ligt inmiddels een gat van 36 meter diep ter grootte van 75 ha) ontvingen de bonden recentelijk het bericht dat het beroep alsnog door de Raad van State wordt behandeld. Merkwaardig is dat tegelijkertijd een nota is verschenen over zandwinning in IJsselmeer en randmeren. Hierin komen óók de bezwaren die door ANWB en KNWV tegen diepe zandwinning werden geuit, aan de orde.

In deze nota staat dat tot 1982 een terughoudend beleid moet worden gevoerd en dat intussen het onderzoek naar de gevolgen van diepe zandwinning moet worden voortgezet. Zodoende kan voor de periode na 1982 een beleidsvisie worden gevormd.

Hiermee wordt tegemoet gekomen aan de wensen van ANWB en KNWV. Beide bonden besloten na het uitkomen van de nota het beroep bij de Kroon alsnog in te trekken.